# Țefania - Comentarii E. P. Vedder Jr.

Cuvântul Domnului care a fost către Ţefania... Voi şterge cu desăvârşire totul de pe faţa pământului, zice Domnul. Voi nimici pe om şi pe animal, voi nimici păsările cerurilor şi peştii mării, şi pietrele de poticnire împreună cu cei răi; şi voi nimici omenirea de pe faţa pământului, zice Domnul. Şi Îmi voi întinde mâna asupra lui Iuda şi asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului. Ţefania 1.1-4

În zilele lui Iosia, ale ultimului împărat temător de Dumnezeu din Iuda, profetul Ţefania a profeţit că va veni o judecată aspră. Dar această judecată nu avea să vină în timpul vieţii lui Iosia; Dumnezeu i-a spus că ochii lui nu vor vedea aceasta (2 Cronici 34.28), pentru că avea o inimă blândă şi se umilise când i-a fost citită Cartea Legii.

Ţefania vorbeşte despre nimicire totală, care ne aduce aminte de zilele lui Noe, când Dumnezeu a făcut aceasta prin potop. În concordanţă cu principiul divin enunţat atât în Vechiul cât şi în Noul Testament, judecata trebuie să înceapă cu casa lui Dumnezeu (Ezechiel 9.6, 1 Petru 4.17). Ţefania vorbeşte despre judecata asupra lui Iuda şi asupra Ierusalimului în capitolul 1, înainte de a merge la capitolul 2, unde vorbeşte despre judecata lui Dumnezeu asupra naţiunilor vecine. Capitolul 3 se întoarce la lucrarea lui Dumnezeu cu poporul Său, explicând modul în care S-a purtat faţă de ei şi continuând a le împărtăşi planurile Sale pentru binecuvântarea lor finală. Profeţiile lui Ţefania au fost împlinite doar parţial, împlinirea lor completă urmând să aibă loc în ziua de apoi, cum de altfel este cazul cu multe alte profeţii. Judecata Necazului celui Mare va fi severă asupra Israelului apostat, cât şi asupra vecinilor săi netrebnici. Ca parte din popor, şi rămăşiţa va simţi mâna lui Dumnezeu în judecată, înainte de a se bucura de binecuvântarea plănuită de Dumnezeu în împărăţia pe care Iahve, adevăratul Împărat al lui Israel, o va instaura.

Şi voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit şi sărac; şi îşi vor pune încrederea în Numele Domnului. Rămăşiţa lui Israel nu va lucra nedreptate, nici nu va vorbi minciuni, nici nu se va găsi în gura lor o limbă înşelătoare; ci ei vor paşte şi se vor culca şi nimeni nu-i va înspăimânta... În ziua aceea se va zice Ierusalimului: „Nu te teme!“, Sionului: „Să nu-ţi slăbească mâinile!“ Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău ca un viteaz care va salva; El Se va bucura de tine cu bucurie: va tăcea în dragostea Lui, Se va veseli de tine cu cântare de bucurie. Ţefania 3.12,13,16,17

Ce cumplită va fi ziua aceea pentru oamenii caracterizaţi mai devreme în acest capitol ca rebeli, care nu primeau corectarea şi ale căror fapte erau cu totul corupte! Prinţii, judecătorii, profeţii şi preoţii erau cu toţii netrebnici. Dar chiar dacă El trebuie să folosească „dragostea aspră“ a celei mai severe judecăţi, Dumnezeu tot Îşi va aduce la îndeplinire scopurile Sale de har; El nu va fi împiedicat de păcatul omului. Va veni ziua când Israel nu va mai gusta răul, când israeliţii vor fi o laudă şi un nume în toate naţiunile unde au fost daţi de ruşine, printre toate popoarele pământului.

Dar acea zi va fi minunată nu numai pentru Israel. Şi inima iubitoare a lui Dumnezeu îşi va găsi odihna. „Tatăl Meu lucrează şi Eu de asemenea lucrez“ sunt cuvintele Domnului nostru binecuvântat pe care le-a spus vrăjmaşilor Lui când căutau să-L omoare (Ioan 5.17). Numai o dată, la începutul istoriei lumii, citim despre Dumnezeu că S-a odihnit după lucrarea pe care a făcut-o. Păcatul însă a stricat odihna de atunci. Aici, în Ţefania, vedem că Dumnezeu Îşi va împlini scopurile Sale de dragoste. El Se va odihni în dragostea Sa, Se va bucura de Ierusalim cu cântări.

Ce zi glorioasă va fi aceea, nu numai pentru Israel, ci şi pentru Dumnezeu! Dar, înainte ca toate acestea să aibă loc, noi vom fi prezentaţi fără vină înaintea gloriei Sale (Iuda 24).